

109.

СКРЪБЪ

Столика скръбъ сърцето ми разяжда
И болка ме гнети,
Но можешъ ли помогна ти?
Бъвъ пламъка на мойта жажда
Ще изгоришъ
Ще се стопишъ -
Парченце книга,
А мжката къдъ достига
Не ще прозрешъ,
Че ти си скрежъ
И огъня ще те стопи
Не идвай ти!

*Също на
стр. 106.*

3 III - 295

73

